

Den internationale Komité har imidlertid i dette Tilfælde ikke villet gaa med til en saa vidtgaende Løsning, men foreslaar følgende Formulering, hvorefter det nuværende Stk. 7 deles i to selvstændige Stykker:

»Saafremt det ikke lykkes Raadet at faa antaget dets Beretning af alle dets Medlemmer med Undtagelse af Repræsentanter for de stridende Parter, skal det søge at finde den efter Omstændighederne bedst egnede Fremgangsmaade og anbefale den til Parterne.

Paa ethvert Tidspunkt under Spørgsmaalets Behandling kan Raadet enten efter Anmodning fra en af Parterne eller af egen Drift afkræve den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje en raadvindende Udtalelse (Responsum) med Hensyn til de Retsspørgsmaal, som vedrører Striden. Denne Udtalelse kan forlanges, uden at dertil kræves Enstemmighed i Raadets.

Følgen af denne Formulering vil blive, at der ikke for dette Tilfælde er forudset en sikker Løsning af Striden. Raadet kan stille visse Forslag, og det kan søge tilvejebragt en autoritativ Udtalelse om Retsspørgsmaalene. Men nogen bindende Afgørelse af Striden er ikke foreskrevet under disse Omstændigheder. Dog vil Krigsforbudet i Art. 12 ogsaa gælde her. Spørgsmaalet om, hvorvidt der kræves Enstemmighed i Raadet for at indhente en Udtalelse fra Domstolen, har allerede tidligere adskillige Gange givet Anledning til Meningsforskel uden at finde en Løsning. Det maa forudsættes, at dette vil ske paany, ligesom det muligvis ogsaa vil give Anledning til Meningsforskel, hvorvidt man af den i dette Tilfælde foreslaaede Løsning kan drage visse Slutninger for andre Tilfælde. Fra dansk Side bør man formentlig indtage det Standpunkt, at Enstemmighed ikke er nødvendig, idet man synes at kunne henføre Tilfældet under de i Forbundspagtens Art. 5, 2. Stk., omhandlede »Spørgsmaal vedrørende Fremgangsmaaden«, der kan afgøres ved en Flertalsbeslutning.

Udvalgets Bemærkninger (S. 6) erkender, at den foreslaaede Løsning er utilstrækkelig. Men de Undertegnede er enige i, at det maaske ikke i Øjeblikket vil kunne nytte at forsøge videre-gaaende Fremskridt for Voldgiftsforpligtelsen i disse Tilfælde. Udvalget henviser i denne Forbindelse til Staternes Tiltræden af »Generalakten« af 1928.

Foruden de hidtil omhandlede 5 Punkter har Udvalget i sin Beretning ogsaa undersøgt forskellige andre Spørgsmaal uden dog at fremkomme med positive Forslag desangaaende. De Undertegnede er enige i, at det maa anses for hensigtsmæssigt saavidt muligt ikke at komme ind paa Spørgsmaalet om Art. 16 om Forbundets Tvangsmidler (Sanktioner). Spørgsmaalet om Kellogg-Pagtens Indflydelse paa Karakteren og Anvendelsen af de dér hjemlede militære Magtmidler har som bekendt været rejst fra visse Landes Side under Forhandlingerne paa Forbunds-forsamlingen 1929, og der vil efter de Undertegnedes Formening være Anledning til fra dansk Side at tage et almindeligt Forbehold gaaende ud paa, at man ved Antagelsen af de af Udvalget foreslaaede Ændringsforslag ikke har foregrebet Spørgsmaalet om, hvorvidt Kellogg-Pagtens Grundsætninger muligvis ogsaa paa andre Punkter kan føre til en ændret Opfattelse af de i Forbundspagten indeholdte Bestemmelser og almindelige Grundsætninger. *Hensigten med de nu foreslaaede Ændringer er jo paa ingen Maade at begrænse Kellogg-Pagtens Virkninger til disse bestemte Punkter*, men kun at rette de mest iøjnefaldende formelle Modsigelser i den nuværende Tekst. Et saadant almindeligt Forbehold synes derfor under alle Omstændigheder at være anbefalingsværdigt for at undgaa den urigtige Opfattelse, at der tilsigtes en udtømmende Angivelse af Kellogg-Pagtens Indflydelse paa den hittidige Retstilstand.

Endelig har den internationale Komité behandlet et fra peruviansk Side fremsat Forslag om en Tilføjelse til Forbundspagtens Art. 18, gaaende ud paa følgende:

»Folkeforbundets Sekretariat skal ikke kunne indregistrere nogen Fredstraktat, som er fremtvunget ved Magt som Følge af en Krig, der har fundet Sted i Strid med Pariser-Pagten (Kellogg-Pagten). Folkeforbundet vil anse alle de Bestemmelser, som den maatte indeholde, for ugyldige og yde hele sin Bistand til Genoprettelse af den Retstilstand, som er bleven forstyrret ved Magtanvendelsen«.

De Undertegnede er enige med Komitéen i, at Bestemmelsen, hvis almindelige Velbegrundethed og Interesse iøvrigt anerkendes af Komitéen (S. 9), ikke har sin naturlige Plads i Art. 18, hvis Mening den fuldstændig vilde ændre, bortset fra at den vilde paalægge Sekretariatet en vanskelig Opgave, som det næppe vil kunne magte. Fra dansk Side har man allerede tidligere ved forskellige Lejligheder fremdraget lignende Tanker som de, der ligger til Grund for det peruvianske Forslag og tilsigter at borttage det retlige Grundlag for den ældre »Erobringsret«. Skulde saadanne Tanker gennemføres i en Form af en Pagtændring, vilde den naturlige Plads herfor formentlig være en Tilføjelse til Forbundspagtens Art. 10.

Til sidst ønsker de Undertegnede endnu at understrege den store Betydning, som man fra dansk Side maa tillægge Bestræbelserne for at ændre Forbundspagtens Ordlyd saaledes, at den